Nr 12 (nadzwyczajny). Kielce, dnia 17 grudnia 1927 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO.

Adres Red. i Adm. „Dziennika Urzędowego“: Urząd Województwa w Kielcach. Zamek. Tel. 176.

Przedpłata za rok 1927 — 8 złotych. — Numer pojedyńczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 złotych, za wiersz szpaltowy 50 groszy, drobne ogłoszenia 10 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie 1 złoty

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do właściwych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na budżet dochodowy Min. Spraw Wewn. dział II § 7 i oryginalne kwity kasowe nadsyłać do Administracji „Dziennika Urzędowego Wojew. Kieleckiego“.

Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Urzędowy“ w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

DZIAŁ URZĘDOWY.

OBWIESZCZENIA.

Generalny Komisarz Wyborczy.

L. Dz. 18/27. Warszawa, dn. 15/XII 1927 r.

W myśl art. 20 ust. 1 ord. wyborczej do Sejmu (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr 66, poz. 590) ogłaszam, że przewodniczącymi Okręgowych Komisyj Wyborczych względnie ich zastępcami są:

1) **Dla okręgu Nr 17 z siedzibą w Częstochowie** — przewodniczącym Stanisław Kamienobrodzki, sędzia Sądu Okręgowego, zastępcą Stefan Podlewski, sędzia pokoju.

2) **Dla okręgu Nr 19 z siedzibą w Radomiu** — przewodniczącym Stanisław Brzozowski, sędzia Sądu Okręgowego, zastępcą Ludwik Listkiewicz, sędzia pokoju.

3) **Dla okręgu Nr 20 z siedzibą w Kielcach** — przewodniczącym Adolf Lachowicki-Czechowicz, sędzia Sądu Okręgowego, zastępcą Władysław Romszajd, sędzia pokoju zapasowy.

4) **Dla okręgu Nr 21 z siedzibą w Będzinie** — przewodniczącym Józef Sokołowski, wiceprezes Sądu Okręgowego, zastępcą Witold Sokulski, sędzia Sądu Okręgowego.

5) **Dla okręgu Nr 22 z siedzibą w Sandomierzu** — przewodniczącym Anzelm Skowroński, sędzia Sądu Okręgowego, zastępcą Edward Jeśman, sędzia pokoju.

6) **Dla okręgu Nr 23 z siedzibą w Iłży (Wierzbnik)** — przewodniczącym Jan Czarnecki, sędzia Sądu Okręgowego, zastępcą Bolesław Makulski, sędzia pokoju.

Generalny Komisarz Wyborczy: *(—) St. Car.*

Stosownie do postanowień punktu 1 art. 20 ustawy z dnia 28 lipca 1922 roku (Dz. Ust. Nr 66, poz. 590) **w przedmiocie ordynacji wyborczej do Sejmu** ogłaszam, iż na zasadzie punktu 2 art. 19 wyżej powołanej ustawy pismem z dnia 14 grudnia 1927 r. L. Pr. 6800/39 zamianowałem członkami, względnie zastępcami członków, Okręgowych Komisyj Wyborczych:

1) **dla Okręgu Nr 17 w Częstochowie** Tomasza Majera, kierownika Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Częstochowie — członkiem, a zastępcą Henryka Malca, asesora w VIII st. sł. w Starostwie w Częstochowie;

2) **dla Okręgu Nr 19 w Radomiu** Stanisława Piątka, urzędnika VII st. sł. w Starostwie w Radomiu — członkiem, a zastępcą Józefa Ziembińskiego, kierownika Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Radomiu;

3) **dla Okręgu Nr 20 w Kielcach** Pawła Gettla, naczelnika Wydziału Pracy i Opieki Społecznej Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach — członkiem, a zastępcą Józefa Rejowskiego, urzędnika VII st. sł. Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach;

4) **dla Okręgu Nr 21 w Będzinie** Mieczysława Bielawkę, referendarza w VII st. sł. w Starostwie w Będzinie — członkiem, a zastępcą Leopolda Śmietankę, urzędnika VIII st. sł. w Starostwie w Będzinie;

5) **dla Okręgu Nr 22 w Sandomierzu** Henryka Heynara, referendarza w VIII st. sł. w Starostwie w Sandomierzu — członkiem, a zastępcą Tomasza Barchanowskiego, inspektora samorządowego Sejmiku Sandomierskiego;

6) **dla Okręgu Nr 23 w Wierzbniku** Stanisława Wielgusiewicza, referendarza VII st. sł. w Starostwie w Wierzbniku — członkiem, a zastępcą Bronisława Piekarskiego, urz. IX st. sł. w Starostwie w Wierzbniku.

Wojewoda: w z. *Dr Kroebl* m. p.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OBWIESZCZENIA.

O pomnik dla Kościuszki. W dniu 15-go października 1927 r., w sam dzień sprowadzenia serca Tadeusza Kościuszki, do Stolicy Państwa, minęło sto dziesięć lat od chwili, kiedy to wielkie serce bić przestało.

133 lat znowu dzieli nas od czasu (od dnia 24 III 1794 roku), kiedy Kościuszko przysięgą swą na Rynku Krakowskim oficjalnie wobec świata zadokumentował, że naród Polski narzuconych sobie kajdan nie zniesie... W dniu 11 listopada 1927 r. święciliśmy dziewiątą rocznicę zakończenia tych walk o wolność i niepodległość Ojczyzny...

Na pamięć nasuwa się bardzo wiele uroczystych dat historycznych, związanych z imieniem Kościuszki, które należy uczcić gorąco, — nie próżnem słowem, a czynem.

Kiedy w 1919 r. zebrał się Sejm odrodzonej Polski, nie zaniedbał obowiązku, ażeby na jednem z pierwszych posiedzeń wyrazić hołd pamięci Kościuszki i uchwalił, że najlepszym sposobem uczczenia Jego będzie postawienie Mu żywych pomników w postaci wzorowych wiosek sierocych pod nazwą Wiosek Kościuszkowskich. Mają one być ogniskami gospodarczej i społecznej kultury wśród ludu wiejskiego, a zakłady wychowawcze tych Wiosek, t. j. bursy szkoły i gniazda rodzinne dla sierot objąć mają całe masy dzieci, które tutaj nauczą się rozumieć, nauczą się czcić i kochać Kościuszkę.

Sejm uchwalił dać kosztem Państwa w Wioskach tych pomieszczenie dla 1.000 sierot, a organizowanie i prowadzenie Wiosek uchwalił powierzyć odpowiednim instytucjom społecznym pod kontrolą Rządu i społeczeństwa.

W 1925 roku utworzone zostało specjalne Towarzystwo Wiosek Kościuszkowskich, jako związek instytucyj i organizacyj społecznych, państwowych i komunalnych, które w pracy swej wychowawczej przyjmują system rodzinnego wychowania sierot w gniazdach. Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zasadniczo zgodziło się sprawę tworzenia jubileuszowej państwowej fundacji powierzyć w ręce tego Towarzystwa i materjalnie dopomogło Towarzystwu wziąć (narazie w dzierżawę), majątek państwowy Rogóżno-Zamek na Pomorzu, upatrzony na stworzenie tam Wioski państwowej.

Kancelarja cywilna Pana Prezydenta Rzeczypospolitej listem z dnia 9 listopada 1926 roku zawiadomiła Zarząd TWK., że Pan Prezydent Rzeczypospolitej gorąco popiera myśl tworzenia Wiosek Kościuszkowskich.

Z polecenia Pana Marszałka Piłsudskiego, PP. Dowódcy Okręgów Korpusów zwrócili się do PP. Oficerów z zachętą, ażeby PP. Wojskowi dla uczczenia Kościuszki w Wioskach Kościuszkowskich zakupywali miejsca wieczyste dla swoich sierot. Prawdopodobnie każde D. O. K. zechce utworzyć po jednem gnieździe na dziesięcioro sierot. Pieniądze na ten cel już wpływają.

W przewidywaniu, że związki komunalne również będą się starały uczcić Kościuszkę, Pan Minister Spraw Wewnętrznych na zlecenie Pana Prezesa Rady Ministrów zwrócił się w roku zeszłym za pośrednictwem PP. Wojewodów do przewodniczących sejmików i magistratów miast z zachętą, ażeby one przyłączyły się do akcji tworzenia Wiosek Kościuszkowskich, zapisały się na członków założycieli TWK. i w ramach tego Towarzystwa zakupiły dla sierot swoich miejsca wieczyste. Każde takie jedno miejsce wieczyste, kosztem 10,000 zł. ufundowane, daje prawo członkowi założycielowi TWK. bezpłatnego już nadal wychowywania stale jednego sieroty a na ogólnych zebraniach członków TWK. daje prawo jednego głosu przy wyborze władz TWK., przy zatwierdzaniu budżetów i t. d. Dwa takie członkowskie udziały dają prawo dwóch głosów; dziesięć udziałów — dziesięć głosów i t. p. Udziały mogą być wpłacane częściowo, w ciągu lat dziesięciu.

Wedle § 10 statutu TWK. wszystkie pieniądze, wkładane przez członków na udziały, wzięte zostaną naprzód na utworzenie jednej Wioski Kościuszkowskiej. Po utworzeniu pierwszej Wioski zbiorowemi siłami wszystkich udziałowców TWK. dalsze wpływy użyte zostaną na stworzenie następnej Wioski. Ogólne zebranie członków założycieli ustanowi kolejność, w którem województwie następna Wioska ma być utworzona, a to w zależności od tego, którego województwa fundatorzy największą na ten cel złożyli ofiarę.

W roku zeszłym zapóźno zwrócono się do sejmików, budżety ich bowiem na 1926/27 rok były już uchwalone. Ledwie 39 sejmików i magistratów dało wyraz swego zainteresowania, z czego ośm zaledwie zapisało się na członków założycieli, 31 na członków wspierających.

Zarząd Towarzystwa Wiosek Kościuszkowskich w tym roku ponawia swe starania. Do wszystkich sejmików, do miast i miasteczek wysyła swe odezwy i programowe broszury z prośbą i zachętą, ażeby przewodniczący związków komunalnych raz jeszcze teraz z okazji

sprowadzenia Serca Kościuszki do Polski, wnieśli na porządek dzienny sprawę uczczenia Kościuszki w sposób, omawiany powyżej.

To Wielkie Serce chociaż bić przestało, bynajmniej nie zamarło. Ono żyje w sercach i czynach wszystkich patrjotów po wszystkie dni walki o wolność i niepodległość. Ono żyć będzie i wciąż się będzie odradzało w duszach i sercach wychowańców Wiosek Kościuszkowskich, które tam właśnie szczególnie mają się urabiać na miarę serca tego „Obywatela bez skazy“ i „prawdziwego człowieka“.

Pan Prezes Rady Ministrów dn. 14/IX 1926 r. za Nr. 13337 wystosował następujące pismo **do Pana Ministra Spraw Wewnętrznych:**

Dnia 26 lipca 1919 roku w związku z uczczeniem stulecia śmierci Kościuszki, oraz w związku ze sprawą zaopatrzenia przez Państwo sierot po poległych na wojnie, uchwalił Sejm utworzenie t. zw. wsi Kościuszkowskich. Wsie Kościuszkowskie mają składać się z szeregu t. zw. gniazd sierocych oraz kolonji wychowańców tychże gniazd. Kolonje te i gniazda miałyby być równocześnie wzorowemi gospodarstwami rolniczemi, względnie ogrodniczemi. Wioski Kościuszkowskie mają być utworzone na gruntach państwowych, które w najbliższym czasie będą im przez odnośne Ministerstwa przekazywane. Wartość przekazanej ziemi będzie przeliczona na gotówkę i Wioski Kościuszkowskie będą obciążone wieczystym serwitutem wychowywania po jednej sierocie po wojskowych lub urzędnikach państwowych w stosunku do każdych 10.000 zł. złotem przekazanej przez Państwo ziemi.

Zapoznawszy się bliżej z tą akcją i doszedłszy do przekonania, że przedstawia ona bardzo poważne korzyści zarówno w zakresie reformy t. zw. dobroczynnego wychowania sierot, jak również i wytworzenia wzorowego typu gospodarstwa włościańskiego, a nawet wzorowej wsi, uważam za pożądane, ażeby do tej akcji przyczyniły się również i Związki komunalne. Poparcie to proponowane jest w tej formie, że poszczególne Związki komunalne zakupowałyby w T-wie Wiosek Kościuszkowskich wieczyste udziały, uprawniające je do umieszczenia tam odpowiedniej ilości sierot. Wobec tego, że wkrótce będą ustalane budżety poszczególnych Związków komunalnych, zwracam się do Pana Ministra z prośbą, ażeby zechciał użyć swego wpływu w kierunku skłonienia takowych do umieszczenia odpowiednich pozycyj w swych obecnych budżetach, gdyż sądzę, że byłoby bardzo pożądanem, ażeby jeszcze bieżący rok budżetowy został w tym kierunku wykorzystany.

Nadmieniam przytem, że ze względu na zaopatrzenie tą drogą sierot po wojskowych, Pan Minister Wojny sprawę tę ze swej strony gorąco popiera.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel.*

Wyszedł z druku Nr 1 i 2 miesięcznika **„Echo Powszechnej Wystawy Krajowej“**, oficjalnego organu Powszechnej Wystawy 1929 r.

W n-rze 1-ym na wstępie pisma widnieje autograf Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego, zachęcającego „wszystkie produkujące czynniki do wzięcia jak najszerszego udziału w urządzeniu Wystawy wedle swych sił i możności“. Dalej następuje artykuł wstępny od wydawnictwa i redakcji, która zapowiada współpracownictwo z „Echem“ przeszło stu korespondentów, jako czołowych reprezentantów świata gospodarczego, naukowego, kultury, sztuki i t. p. w kraju i zagranicą.

W dalszym ciągu numer ten przynosi artukuł d-ra Stanisława Wachowiaka, naczelnego dyrektora Powszechnej Wystawy Krajowej, nader przychylne o Wystawie oświadczenia p. inż. Zygmunta Słomińskiego, prezydenta m. stoł. Warszawy, przegląd prac techniczno-budowlanych P. W. K., artykuł wiceministra d-ra Karola Bertoniego, artykuł p. Jerzego Warchałowskiego, artykuł o Polonji Amerykańskiej i jej znaczeniu materjalnem. Wreszcie następuje artykuł o finansach P. W. K., o znaczeniu P. W. K. dla rolnictwa, podział P. W. K. na grupy i kronika P. W. K.

Na treść n-ru 2-go „Echa“ składa się: artykuł ppłk. sztabu gen. Wł. Sokołowskiego o udziale wojska w Powszechnej Wystawie Krajowej; artykuł Kazimierza Smogorzewskiego z Paryża o polskiej propagandzie zagranicznej; artykuł p. prof. Stefana Roppa p. t. „Wystawa Krajowa, a eksport“; artykuł p. Stan. Sokołowskiego, dyrektora Ligi Pomocy Przemysłowej we Lwowie, p. n. „Powszechna Wystawa Krajowa, a samowystarczalność polska“; artykuł p. d-ra J. Hryniewieckiego na temat kwestyj prawnych, związanych z Powszechną Wystawą Krajową; artykuł p. prof. U. P. d-ra Zygmunta Moczarskiego o premjowaniu zwierząt na Wystawie; artykuł p. Tad. Marwega w sprawie warunków dla wystawców; artykuł p. Leona Mikołajczaka, dyr. P. W. K., o finansach Wystawy; artykuł podpisany R. S. w sprawie budowy pawilonów na terenach P. W. K. i artyknł p. dyr. Karola Maszkowskiego o współudziale artystów plastyków poznańskich w P. W. K. Pozatem treść numeru uzupełniają dwa fejletony: jeden podpisany KAO. p. t. „Miasto, które szybko powstaje, gorączkowo żyje i ze sławą umiera“ i drugi — zaopatrzony w 5 ilustracyj, podpisany przez M. R. i zatytułowany „Niebo na ziemi“, zapoznający czytelników z planetarium, które ma po-

wstać w Poznaniu przed otwarciem Wystawy. Wewnątrz numeru na pierwszej stronicy widnieje fotografja Premjera Marszałka Piłsudskiego oraz fotografje i sentencje o Wystawie pp. wojewody poznańskiego Ad. Bnińskiego, członka-założyciela Towarzzstwa Powszechnej Wystawy, prezydenta m. Poznania Cyryla Ratajskiego, prezesa Rady Głównej P. W. K., oraz p. posła Andrzeja Wierzbickiego, naczelnego dyr. „Lewiatanu", i inż. Józefa Kiedronia, b. ministra — członków Rady Głównej Tow. P. W. K.

Wydawnictwo to prezentuje się bardzo okazale, wykonane jest na ładnym ilustracyjnym papierze i urozmaicone licznemi ilustracjami. Całość przedstawia się b. żywo i poważnie tak pod względem treści, jak.i zewnętrznej formy.

Poszczególny numer „Echa" kosztuje 1 zł. Prenumeratę przyjmuje Administracja „Echa" w Poznaniu, aleja Marcinkowskiego 11.

Pocztowa Kasa Oszczędności niniejszem zawiadamia o wydaniu nowego nakładu książeczek czekowych z nowemi formularzami czeków i nowemi przepisami, drukowanemi na okładkach książeczek czekowych.

Nowe wzory czeków są, jak było dotychczas, dwojakiego rodzaju, z tą różnicą, że jeden wzór przeznaczony jest wyłącznie dla czeków kasowych — na okaziciela, drugi zaś — wyłącznie dla czeków przekazowych i przelewowych. Czeków z książeczki przekazowo-przelewowej nie można używać jako czeków kasowych i odwrotnie.

Oprócz tego różnica między formularzami nowego, a dawniejszego nakładu polega:

a) na zniesieniu dotychczasowego 14-dniowego okresu ważności czeków (art. 15 Ust. czekowej, Dz. U. Nr 110/24),

b) na ograniczeniu wysokości kwoty jednego czeku kasowego do zł. 20.000,

c) na wprowadzeniu do czeków kasowych tabliczki liczbowej do nacinania.

Ograniczenie wysokości kwoty jednego czeku kasowego do zł. 20.000 ma na celu zmniejszenie szkody w wypadku sfałszowania czeku. Ograniczenie to jednak nie wpływa na snmę, jaką właściciel czeku może podjąć jednocześnie, gdyż ilość czeków przedstawianych do realizacji nie jest ograniczona.

Wszystkie nadsyłane obecnie przez kljentów zamówienia na książeczki czekowe wykonuje się już z nowego nakładu. Przy wszystkich zamówieniach należy zawsze dokładnie podać rodzaj książeczki czekowej (kasowej, czy przekazowo-przelewowej), gdyż po wydrukowaniu książeczki P. K. O. żadnej zamiany nie będzie uskuteczniać.

Termin używania czeków starego nakładu ustala się do 31 grudnia 1927.

Wobec tego uprasza się wszystkich uczestników obrotu czekowego o zamówienie nowych książeczek przed końcem b. r., przyczem zaznacza się, że książeczki nowe wymienia się bezpłatnie, za dawniej nabyte książeczki, o ile w nich pozostało najmniej 25 sztuk nieużytych blankietów czekowych.

Starosta Kozienicki ogłasza niżej podany

WYKAZ

unieważnionych kart ewidencyjnych zwierząt pociągowych i wydanych odpisów w myśl § 35 rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Spraw Wojskowych z dn. 11 V 1922 r. do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. Ust. Nr 36, poz. 310 z 1922 r.).

Nr karty ewidenc.	Kategorja	Imię i nazwisko posiadacza karty	Miejsce zamieszkania
401	Tab. „A"	Jędra Paweł	Janików, gm. Brzeźnica
400	"	"	"
908	Art. „L"	Piwnicki Mieczysław	Jedlnia
2840	Tab. „A"	Ciążkowski Andrzej	Boska Wola, gm. Grabów nad Pilicą
310	Tab. „B"	Maj Jan	w. Staszów, gm. Brzeźnica
521	Tab. „A"	Ziemski Józef	w. Zalesie, gm. Sieciechów
3014	Tab. „A"	Wojtasik Józef	Wólka „B" gm. Brzeźnica
142	wierzch.	Drózd Antoni	Jedlnia
195	"	Próchnicki i Paszkowski	Zagożdżon, gm. Jedlnia
3995	Tab. „B"	"	"
908	Art. „L"	Piwnicki Mieczysław	Jedlnia
4164	niezdatny	Wachniak Antoni	Boska Wola, gm. Grabów nad Pilicą
1515	Tab. „A"	Kac Paweł	Bartodzieje, gm. Tczów

Odbito w drukarni „Jedność" w Kielcach 1927 r. — 9222.